

Telegraful Român

Organul oficial al Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și SIBIU și al Episcopilor CLUJ și ORADEA

Abonamentul

pentru parohii cl. I Lei 800; cl. II Lei 600; cl. III Lei 500. Particulari Lei 500. Autorități și străinătate Lei 1000. De sprijin Lei 1500. Pentru America 10 Dolari.

Articolele și corespondența

se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, str. 1 Mai 35. — Articolele nepublicate nu se inapoiază. — Scrisorile nefrancate se retuză.

Prețul inserțiunilor

un cm.² 12 Lei pentru odată; dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător. Inserțiunile se adresează ADMINISTRĂȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, strada 1 Mai Nr. 35.

Ortodoxia, simbolul unității

Dumineca întâi din Postul Mare e închinată — în adevăratul duh al tradiției noastre — biruinții dreptei credințe, biruinții câștigată acum unsprezece veacuri împotriva iconoclasmului eretic și barbar.

O biruință istorică menită ca din nou și plenar să readucă pe planul universalismului creștin adevăratul duh obștesc al adevărului viu ortodox, singurul izvor și îndrumător al vieții spirituale creștine.

E întărirea ideii că ortodoxia istorică e singura formă valabilă a adevărului revelat în Iisus Hristos, întrucât numai ea a ascultat șoapta tainică a tradiției Duhului Sfânt, n'a adăugat și n'a nesocotit nimic din ceea ce a moștenit cu jertfe mucenicești. În cele următoare vreau să răspund la întrebarea: Ce-i ortodoxia ca simbol al unității?

Aceasta-i ortodoxia: adevăr divin și jertfă izbăvitoare pentru viața și unitatea lumii creștine.

Și prin biruința anului 842 Biserica ortodoxă se descopere față de creștinătate, mereu mai strălucitoare, cu bogăția, cu profunzimea, cu sfințenia și cu frumusețea ei. Și pe drept cuvânt. Pentru că prin ființa-i hristocentrică și duhovnicească Biserica ortodoxă s'a dovedit în lungul vremii și tradiției creștine apostolice ca „stâlpul și întărirea adevărului”.

Obârșia străveche creștină și caracterul Bisericii noastre ortodoxe sunt mai presus de orice îndoială. Confesiunea catolică prin tendințele ei cesaro-papiste s'a abătut dela vechea și neimpărțita creștinătate, adăogând păreri omenesti, iar Reformația prin individualismul ei anarhic, s'a abătut în sens contrar.

Singură ortodoxia se află în centrul lumii creștine prin credința, puterea spirituală și misiunea divină de a mărturisi adevărul divin și a-l apăra. Adevărul că Iisus Hristos e modelul vieții în Dumnezeu.

Căți în Hristos ne-am botezat în Hristos ne-am și îmbrăcat.

Asta înseamnă voința de a ne face una cu El. Iar ortodoxia ne învață că prin Hristos ni s'a dat harul dumnezeesc, adică energia spirituală cu care punându-ne în permanent acord, putem să transformăm viața, ridicându-ne pe culmile desăvârșirii.

În lumina ei, Biserica ortodoxă apare ca un filtru uriaș — spune un mare teolog — prin care omul credincios și natura se curăță de zgura păcatului și se luminează pentru a se desăvârși.

Acest organism spiritual are în cap pe Hristos Pantocratorul. El e actualitatea

veșnică a ortodoxiei și capul ierarhiilor pur spirituale și al celor pământești.

Iar Hristos ca fire dumnezească e pretutindeni prezent, ca centrul și focarul vieții noastre.

Conducerea ei văzută este ecumenicitatea concepută sinodal și în sensul de comunitate și nu un locuitor al lui Hristos.

Această doctrină este cea veche creștină și ea fost întărită și prin practica Bisericii nu numai a celor dintâi veacuri, ci permanent reală și activă.

În ce privește îndatoririle necesare mântuirii și desăvârșirii sufletului, ortodoxia îmbrățișează în mod egal pe toți oamenii.

Egalitatea îi îndreptățește pe toți la mântuire, iar viața e liberă bazându-se pe consimțământul dragostei.

În general vorbind și în comparație cu alte formațiuni religioase ortodoxia nu-i o confesiune, ci e însăși Biserica în înțelesul ei cel mai înalt, e viața în Hristos direcționată de puterea Duhului Sfânt (Bulgakoff).

După cum viața nu poate fi definită, tot așa nici ortodoxia nu poate fi îndeajuns definită. Ea reprezintă în general procesul îndumnezeirii omului și cu el al cosmosului.

Iar îndumnezeirea omului s'a început prin Întrupare și această Întrupare, care, deși eveniment istoric, are puterea veșniciei, se numește ortodoxie.

Ea se menține ca Biserica a lui Hristos prin trăirea Duhului Sfânt în omenirea credincioasă. Omul credincios și natura întreagă se divinizează prin puterea pe care Duhul Sfânt o revărsă prin Sf. Taine și daruri supranaturale, întrucât pe drept cuvânt prin ortodoxie se ajunge la ideea unui cosmos înălțat, idealizat și realizat totodată.

De aici rezultă că adevărata Biserica e ortodoxia în care chipul lui Hristos se reflectă mai clar și fără nici o denaturare.

Aceasta e esențial: să facem ca Hristos să strălucească în toată puritatea Lui în viața Bisericii, ca chipul Lui să apară în toate manifestările acestei ortodoxii. Și ea poartă în mod real trăsăturile lui Hristos în viața ei (N Mladin).

Plecând dela această concepție că ortodoxia este Biserica universală, condusă de un adevăr de viață transcendent și absolut, creștinismul desident are datoria să arate adâncă înțelegere pentru revenirea la unitate spirituală și tradițională.

Ortodoxia: simbol al unității creștine! Mișcările ecumenice și unioniste care se încearcă astăzi între popoare prin doc-

(Continuare în pag. 2)

Semnătura pentru pace

În cursul lunii Aprilie se va deschide acțiunea de strângere de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii pentru încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri, Statele Unite ale Americii, Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, Marea Britanie și Franța.

Încheierea Pactului Păcii este garanția securității internaționale și factorul esențial în evitarea războiului și asigurarea păcii. De aceea nu trebuie să rămână nici un om de bună credință care să nu semneze Apelul acesta, convins fiind că prin semnătura lui contribuie la apărarea vieții a milioane de oameni și a bunurilor culturii și civilizației umane și la făurirea unei vieți pașnice, constructive și mai bune.

Preoțimea trebuie să se angajeze cu tot sufletul în această acțiune, împlinind astfel nu numai o datorie cetățenească de om al păcii, ci și imperativul evanghelic al păcii între popoare. Căci Iisus Hristos, ai cărui slujitori sunt preoții, nu poate fi niciodată ocrotitorul și inspiratorul războaielor care nimicesc nu numai bunuri materiale, ci și valorile spiritual-morale, salvând sufletele, ci El este „împăratul păcii”, veștitorul aceluia veac în care — după viziunea profetului Isaia — armele distrugătoare ale războiului se vor transforma în unelte de muncă, unelte ale păcii și mielul va trăi la un loc cu leul în deplină armonie.

Idealul păcii universale — pe care l-au întrezărit profeții și l-au cântat îngerii peste peștera din Betleem, pentru care au militat cele mai luminate spirite ale omenirii, trebuie să devină realitate. Și va deveni realitate prin voința milioanele de oameni ai muncii, care își pun semnătura pe Apelul pentru un Pact al Păcii și-și întăresc această semnătură prin muncă și luptă consecventă pentru pace.

Revine dar preoțimii sarcina să colaboreze la acțiunea de strângere de semnături pe Apelul pentru un Pact al Păcii, lămurind poporul dreptcredincios asupra însemnătății deosebite a acestei acțiuni și asupra felului cum fiecare trebuie să devină un luptător al Păcii prin semnătura sa și prin entuziasmul lui în muncă, cei dela orașe antrenându-se în marea întrecere socialistă pornită de oamenii muncii în cinstea aniversării a 30 de ani dela înființarea Partidului Comunist Român pentru împlinirea sarcinilor planului cincinal pe acest an în 11 luni și depășirea prevederilor lui, cei dela sate prin desfășurarea campaniei însămânțărilor și împlinirea și depășirea

(Continuare în pag. 2-a)

Invățămintele Triodului¹

Sfânta Maică Biserica, în virtutea puterii dată de Mântuitorul Hristos de-a învăța, a conduce și a mântui sufletele credincioșilor, în toate timpurile, nu a încetat și nu încetează a ne da învățături folositoare pentru mântuire. Împărțirea anului în anumite perioade de rugăciuni, care sunt cu multă învățatură pentru credincioși, și a zilei în anumite ceasuri, a căror slujbe și cântări sunt de asemenea pline de învățături folositoare, arată grija Bisericii pentru viața credincioșilor. Despre o astfel de perioadă de rugăciuni vreau să vă vorbesc și mă nizu să desprind din cântările ei învățăturile folositoare pentru noi creștinii, pe care urmându-le ne vom putea renaște din oameni vechi și păcătoși întru oameni noi întru Iisus Hristos spre viața de veș și fericire eternă. Acest timp, sau perioadă de timp, este Triodul, care se începe cu Dumneasa Vameșului și a Fariseului și se termină cu Învierea lui Iisus Hristos, care Înviere trebuie să fie și învierea noastră a tuturor, care vom ști folosi învățăturile ce se desprind din imnurile și cântările frumoase ale Triodului.

Prima învățatură ce se desprinde din cântarea Triodului este să începem a trăi timpul acestei perioade în smerenie și nu în trufie, căci „prin trufie se împrăștie tot binele, iar prin smerenie toată răutatea, prin smerenie se câștigă cele înalte”. Prin pilda Fiului risipitor, ni se arată cufundarea noastră în păcat și întoarcerea prin pocăință la Tatăl.

În canonul Sf. Andrei Criteanu, se arată toată căderea noastră în păcat, începând dela Adam până la Hristos, lăsând să se întrezărească nădejdea mântuirii. „Ajutor și acoperământ s'a făcut mie spre mântuire, acesta este Dumnezeu meu și-L voi preamări pe El”.

În alte cântări, creștinul își plânge păcatele, spunând „plâng și mă tânguiesc cu sufletul când privesc la stricăciunea mea care am câștigat prin călcarea poruncii Domnului”, însă ne dă nădejde că prin luptă, vom câștiga biruința, „fără luptă nu este nici biruință, nici bucurie”. Apoi din cântări se mai arată patimile care strică firea noastră omenească. Aceste patimi sunt următoarele: 1. Lăcomia sau neînfrânarea, despre care se cântă astfel: „Lăpădatu-s'a Adam din desfătarea lui prin neînfrânare”. 2. Desirărea, care întunecă mintea și despre care Triodul scrie: „Cu poftă urâte mi-am spurcat sufletul meu”. 3. Iubirea de argint care este cântată astfel: „Când slăviții apostoli la spălarea Cinei s'au luminat, Iuda cu iubirea de argint îmbolnăvindu-se, s'a întunecat”. 4. Mânia, care mocnește în inima noastră, ne tulbură ochii sufletului, răpindu-ne lumina cunoștinței și a dreptei judecări. 5. Întristarea sau desnădejdea despre care scrie Triodul: „În noianul cel cumplit al întristării căzând, pentru mulțimea faptelor mele rele, sunt cuprins de desnădejde”. 6. Trândăvia, care este cântată astfel de Triod: „Cu dormitarea nepurtării de grijă, am suferit somnul cel greu al păcatului”. Păcatele duc pe om la moarte, iar „trândăvia îl îngroapă în mormânt”. 7. Mărirea deșartă, păcatul care caută în fața oamenilor mărirea trecătoare chiar și pentru faptele rele. 8. Mândria care covârșește pe toate poftetele rele prin răutatea ei pe care Triodul o numește „putreda ușurime a trufiei”.

Acestea sunt patimile care ne țin legați în nesimțire și răutate și ne depărtează de darul lui Dumnezeu.

Dacă Triodul pe de o parte ne arată uriciunea patimilor omenești, ce ne depărtează pe noi dela darul lui Dumnezeu, pe de altă parte ne arată nădejde în izbăvire și în harul iertării Celui de sus, Glasul lui cheamă la pocăință: „Cei ce voiți să vă nevoiți, intrați, încingându-vă

¹ Predică ținută la Conferința preotească din Făgăraș (27 Febr. 1951).

cu nevoița cea bună a virtuților și a postului”. „Cei ce se luptă după dreptate se și incununează”. Ca arme de luptă ni se recomandă virtuțile creștinești, care ne ajută să lăpădam „viermii păcatelor”.

Următoarele sunt virtuțile pe care Triodul le cântă în imnurile de toate zilele: 1. Înfrânarea și postul: „In loc de sabie să luăm postul care taie toată răutatea din inimă”. 2. Curățenia: „Să ne curățim simțirile și să ne hotărăm ca fiul cel răătăcit, să părăsim locul și ocaziile păcatului”. 3. Iubirii de argint îi opune Milostenia. Iată ce scrie: „Veniți toți fraților să ne îngrijim de milostenie, să hrănim prin săraci pe Cel ce ne-a hrănit pe noi cu trupul Său”. 4. Iușmea sau mânia este potolită prin virtutea blândeții. „Să ne strălucim cu bunătățile, arătându-ne fețele blânde și obiceiurile line, după așezământul sufletului”. 5. Desnădejdi i se opune virtutea speranței în bunătatea și mila lui Dumnezeu. „Nădădui-a sufletul meu spre Domnul”. 6. Trândăviei i se opune trezvia, „Vezi suflete al meu cu somnul să nu te îngreunezi și afară de împărăție să te încui, ci te deșteaptă strigând către Domnul”. 7. Mărirea deșartă este ameliorată prin virtutea umilinței. Iată ce spune Apostolul despre Mântuitorul: „Umilitu-s'a pe Sine până la moarte, și moartea Crucii”.

Prin virtuți putem renaște în noi pe omul cel nou, când din ființa noastră, nu mai iese nici un păcat, ajungând la perfecțiunea sufletească, despre care putem spune „tace tot trupul și nimic pământesc nu mai cugetă”. La această stare putem ajunge numai prin ajutorul lui Dumnezeu, care ajutor îl numim grație, pe care o primim fie prin rugăciune, sau alte merite, sau chiar în mod gratuit dela Dumnezeu și care ne ajută să ne ridicăm din starea păcătoasă la trăirea în Iisus Hristos, Domnul nostru. În această stare sufletească vedem cât este de bun Dumnezeu cu noi și cântăm împreună cu sfântul Andrei „Vezi suflete iubirea de oameni a lui Dumnezeu și Stăpânului, pentru aceasta mai înainte de sfârșit să cădem înaintea Lui cu lacrimi și să strigăm: „Vezi Hristoase, întorcerea mea, vezi lacrimile mele și nu mă trece pe mine ci mă îmbrățișează iarăși pentru milostivirea Ta”.

Și constatăm că milostivul Iisus ne-a ascultat glasul nostru, „strigat-am cu toată inima mea către Induratul Dumnezeu și m'a auzit din iadul cel mai de jos și a scos din stricăciune viața mea”. „Prin patima Lui am ajuns la nepătimire”. Prin rana Lui noi toți ne-am vindecat, iar prin învierea Lui noi toți ne-am luminat și strigăm imnul de biruință asupra morții „Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte, viață dăruindu-le”.

Iată omul nou, care prin virtuți și prin grația lui Dumnezeu ajunge la starea de fericire a omului îndumnezeit.

Dacă învățăturile Triodului sunt de bun folos pentru creștini, apoi pentru noi preoții sunt de o dublă însemnătate, adică să ne nizuim ca să folosim învățăturile lui pentru binele sufletului nostru și să le propovăduim credincioșilor ca să renaștem spre învierea sufletească, păstor și turmă deopotrivă.

Pr. Vasile B. Vasu
Arpașul de jos II

SEMNĂTURA PENTRU PACE

[Urmare din pag. 1]

sarcinilor ce revin agriculturii în cadrul Planului Cincinal.

Preoțimea își va împlini astfel funcția de părinte călăuzitor al turmei dreptcredincioase spre pacea cea mult dorită. Pacea lui Hristos să umple inimile tuturor, ca în duhul păcii să lucrăm în lume și să ne dobândim mântuirea! Căci pacea este binecuvântare și viață, bucurie și mântuire, pe când războiul este blestem și moarte, durere și pierzanie. Din adâncul convingerii noastre creștinești să isvorască încrederea neclintită în biruința păcii asupra războiului și avântul în acțiunea de întărire a păcii în lume!

ORTODOXIA, SIMBOLUL UNITĂȚII

(Urmare din pag. 1-a)

trină și acțiune creștină sunt un preluțiu al drumului ce duce la ecumenicitatea în sens ortodox. Aceasta e singura nădejde ce ar putea reînțineri viața religioasă a creștinătății.

Bisericile ortodoxe deși devenite Biserici naționale în forma lor organizatorică și administrativă, sunt și rămân de fapt o creațiune spirituală unică și popoarele rămân încă fiii ei spirituali credincioși.

Astăzi, după reluarea legăturilor cu Biserica ortodoxă din U.R.S.S. și sub auspiciile acesteia frontul ortodox se încheagă tot mai mult.

Acest caracter de unitate în multiplicitate s'a arătat și cu prilejul consfățuirii panortodoxe din 1948.

Dumnezeu să binecuvinteze silințele și pe mai departe a celor ce purced la realizarea unității în numele Domnului, pe plan ecumenic.

În perspectiva marilor prefaceri actuale Bisericile ortodoxe înțeleg să se întoarcă într'adevăr și cu totul la popor, să meargă la poporul credincios pe care să-l alipească ca împreună lucrători pentru existența, afirmarea și progresul Bisericii și prin ea a celor ce-i aparțin.

Numai astfel și numai atunci ierarhia și credincioșii își vor putea împlini misiunea și datoriile în domeniul mare al chemării spirituale și actuale.

În ce ne privește pe noi putem afirma că după Biserica credinciosului popor rus, Bisericii ortodoxe române, ca cea mai numeroasă, Dumnezeu-Mântuitorul i-a hărăzit misiunea deosebită în mișcarea spirituală și de unitate creștină a timpului nostru.

Poporul ortodox român este unul din cele mai evlavioase popoare ale creștinătății. Cler și popor credincios sunt legați intim de Biserică și atrași de ea la o conlucrare activă în sânul ei pentru împlinirea misiunii ei înalte.

Acest front al credinței ortodoxe române s'a întărit și mai mult astăzi când frații foști gr.-catolici au revenit la Biserica mamă, când suntem iarăși „una”. Reîntoarcerea acasă a clerului și poporului fost gr.-catolic constituie o contribuție de epocală însemnătate la refacerea unității noastre religioase. Ortodoxia a devenit astfel și în viața poporului nostru o realitate a unității ei spirituale și administrative.

La temelie acestor considerente prilejuite de „Dumneasa ortodoxiei” din anul acesta, stă o idee mare: ideea răspunderii morale pe care fiecare preot ortodox, vechiu și revenit deopotrivă, o are față de Biserica mamă care l-a crescut și azi îl ocrotește și-l povățuiește pe drumul marilor biruințe duhovnicești și izbăvitoare.

A sluji cu credință Biserica noastră sfântă și a-i împlini unitatea — prin încadrarea sinceră în duhul ei ortodox și veșnic — iată chemarea înaltă și nobila sarcină a tuturor, astăzi și în viitor.

Aceasta și pentru ca Biserica ortodoxă în unitatea ei națională și cea ecumenică să-și poată îndeplini menirea ei divină prin smerenie, iubire și pace. Pacea pe care lumea dornică de progres o apără cu orice preț.

Ortodoxia, simbol al unității în spirit și acțiune creștină, vrea binele poporului ei dreptcredincios și trudește din răpuzeri pentru prosperitatea întregii Biserici și a lumii, prin seva divină a iubirii și păcii creatoare.

Prot. C. SAVA, Oradea

† Preotul Nicolae Cărpinișan din Răhău

A murit la vârsta de 84 de ani și 3 luni. La altar a slujit neîntrerupt 61 de ani, în aceeași biserică. Născut în Răhău din familie preotească, după școala primară din sat a urmat liceul la Alba-Iulia și Sibiu, unde și-a trecut examenul de maturitate. Teologia a făcut-o la Sibiu. Tot timpul școlarității a fost un element excepțional, minte luminată și spirit viu.

Ca tânăr era purtat de aspirațiuni înalte, dar greutățile familiare (8 copii) ale bătrânului său tată preotul Avram Cărpinișan, l-au determinat să intre în câmpul misiunii sacerdotale în Răhău, în toamna anului 1890.

Fericit satul căruia pronia cerească i-a dăruit un asemenea preot. A găsit Răhăul de paie și l-a lăsat de piatră.

Tânărul preot a început să desfășoare o bogată activitate în toate sectoarele vieții.

Ca preot, a fost un slujitor cum rar întâlnești, cu o voce de tenor liric și cu o râvnă sfântă pentru altarul Domnului. Pentru părțile Sebeșului a fost o revelație.

Pregătirea aleasă pe care o avea, l-a făcut un predicator de primul rang, păstrându-și aceeași calitate până la moarte.

Ca păstor de suflete, a atras la sine nu numai pe credincioșii din Răhău, ci și pe cei din împrejurimi.

Frământat de probleme mari, a lucrat la ridicarea culturală a satului său. Sub conducerea sa a fost ridicată noua școală a bisericii. A premers cu exemplul pentru înlocuirea hibrizilor, cu viață nobilă altoită.

A avut o viață familiară model care a reformat tinuta morală a satului întreg. A învățat pe oameni bunacuviniță, respectul de aproapele, curățenia în casă, grajd și curte. S'a ocupat de viața credincioșilor săi până în mici amănunte, introducând uzul cuțitului și a furculiței la masă și folosirea cu măsură a paharului de vin.

A aflat la venirea sa niște oameni dedați la beutură și lene. După 60 de ani lasă un sat de oameni cumpătați și ca hărnicie admirați de întreg Raionul.

Ca roade ale activității preotești, pomenim râvna lui pentru carte. Era un cetitor neîntrecut al Bibliei în versiunile grecești, latinești, germane, maghiare și române. Cărțile de cult pe care le-a folosit sunt toate adnotate și în legătură cu nedumeririle ce i-se iveau, a purtat corespondență cu profesorii de specialitate dela Facultățile de Teologie din Sibiu și București. A fost un preot model și după sine a atras și pe alții. Din parohia pe care a păstorit-o 61 de ani, s'au ridicat 13 preoți, cu toții în viață și 6 studenți în teologie.

La strana din biserică a lăsat 25 de cântăreți și un cor de 60 coriști. Satul cu 2000 de suflete n'are nici un sectar nici altă credință decât cea ortodoxă. Concubinajul este necunoscut. Cercetarea bisericii foarte bună. Locașul bisericii renovat.

Iată pe scurt o viață de preot grea de fapte bune și realizări. Părintele Nicolae Cărpinișan a fost o pildă vie în toate privințele. Cele înșirate mai sus sunt doar o palidă icoană a ceea ce el a fost în viață. Cerescul Părinte să-și acă parte cu dreptii.

La înmormântare a luat parte multime impresionantă de credincioși în frunte cu un sobor de 14 preoți. Intre aceștia protopopul D. Ciuchendea, P. C. Prot. Dr. Nicolae Neaga, rectorul Institutului Teologic Universitar din Sibiu, P. C. Prot. Gheorghe Secaș, consilier arhiepiscopesc, care a adus venerabilului decedat binecuvântarea I. P. S. Mitropolit Nicolae.

Un ucenic

Contribuție la lupta pentru pace

Preoțimea ortodoxă din cuprinsul Raionului Sighet adunată în conferința lunară, în ziua de 27 Februarie a. c. la centrul protopopesc, în frunte cu P. C. Protopop Gr. Dăncuș, între alte teme programate, a prelucrat cu deosebit interes „Chemarea” la lupta pentru pace a conducătorilor cultelor religioase din R. P. Română, iar la propunerea P. C. V. Magdău și a C. I. Ardelean, s'a ajuns la redactarea următoarei „Moțiuni”:

„Preoțimea ortodoxă română din cuprinsul Raionului Sighet, intrunită în conferință astăzi la 27 Februarie 1951, a prelucrat „Chemarea” la lupta pentru pace a conducătorilor cultelor religioase din R. P. Română și primește cu însuflețire apelul, solidarizându-se întru toate cu această acțiune mondială.

Pentru izbânda finală a luptei, preoțimea se angajează unanim și făgăduiește solemn, ca în toată vremea și cu orice prilej — unde glasul preotului se face auzit în popor — să cucerească sufletele tuturor credincioșilor pentru a se încadra cu hotărâre în marele front al partizanilor păcii, condamnând și infierând uneltirile imperialiștilor ațâțători la războiu.”

Acesta este glasul întregii noastre preoțimi în ceasul de față, când problema apărării păcii este de cea mai vie actualitate pentru propășirea și progresul omenirii întregi, pe care Biserica ortodoxă de pretutindeni le apără în virtutea poruncii dumnezeiești, spre binele și fericirea popoarelor.

I. IV.

Primăvara păcii

Sub arcada cerului de primăvară
Inima tresare 'n cântec de vioară
Și 'n întreaga fire ce se desmorțește
Astăzi totul vesel parcă 'ntinerește.

Ghiocci cu cușme albe de zăpadă,
Mii de violele 'n iarbă de livadă,
Râd când printre ele șoptește
Cântecul vieții în care ele-or crește.

Din pământul reavăn abur cald plutește,
Ciocârția 'n slavă zboară, ciripește,
Zumzet de albine munca preamărește.
Și furnica hrana și-o agonisește.

Sus pe deal plugarul ară voinicește,
Boii blânzi alene plugul lin urnește,
Muncitorul vesel în fabrici muncește
Norme noi pe grafic tot mai mult zidește.

Primăvară nouă vrajba tu topește-o
În lume iubirea cu drag înflorește-o,
Porumbelul păcii peste zări să zboare
Fă biruitoare 'n lume munca creatoare.

Primăvara păcii frumusește-aprinde
Înfrățirea 'n lume veșnic tu cuprinde,
Din nectaru-ți dulce să sorbim lumină,
Poftă de viață și blândă odihnă.

Preot ȘTEFAN TASCIANU

Adunarea Statusului romano-catolic din R. P. Română. În cadrul discuțiilor care au avut loc la Adunarea Statusului romano-catolic, prezidată de Protopopul Fodor Grigore, au luat cuvântul numeroși clerici și laici care au exprimat, în numele celor pe care îi reprezentau, adâncă mulțumire că de data aceasta Statusul va reglementa situația bisericii romano-catolice în concordanță cu legile țării, precum și hotărârea preoțimii și credincioșilor romano-catolici de a se încadra în lupta pentru pace. După discuții cei 224 preoți și laici, reprezentând 601 comunități bisericești, aleși în conferințele regionale din Timișoara, Oradea, Târgu-

Regăsire

Inima mi-e plină de remușcări și asta mă obosește...

Trudit mă retrag și încerc să-mi alung amintirile trecutului. Dar păcatul îmi stăruie mereu în minte... Gândul meu șoptește rugăciuni de pocăință. Însă șgomotul lumii îmi fură auzul... Atunci plec ca să fiu numai eu cu mine însumi... Un glas dinlăuntru mă cheamă... E glasul dumnezeirii...

Cutreier câmpul ca în singurătate să desleg taina vieții. Cărâruța mă duce pe poala unui munte, într'o poieniță. Aci găsește un lac cu apă limpede ca cristalul, în care se reflectează cerul azuriu și soarele ca un nasture uriaș de aur. Mă așez pe muschiul mătăsoș... În lac sunt îngropate toate culorile curcubeului. O adiere de vânt, ca o tămâiere ce umple templul naturii cu mireme de verdeață și flori, resfrânge apa dela marginea lacului în vălurile mărunte și o fărâmițează în mil de bănușe: rași, verzi și arginții, care aleargă în tremur ușor spre mijlocul lacului.

Plec mai departe. Urc coasta spre codrii, gâfâind, murmurând fragmente de rugăciuni. Dar vai! soarele scapătă peste mușchi și amurgul mă cuprinde.

Din urma mea se ridică o umbră neagră și un glas îmi strigă: „Unde te duci? Eu sunt păcatul! Ți-am fost tovarăș bun în viață...”

Cutremurat îmi scapă psalmul de pe buze și-mi ridic ochii spre cer... Stelele se aprind. Însă umbra se întunecă mereu și se ridică spre mine să mă ajungă...

În pragul disperării, ca un înger salvator, apare alături de mine virtutea.

„Nu te clătina” îmi spune ea, „că în viața ta, ai călcat pe urmele mele”.

Ca o strună care se destinde, conștiința mea trezită din buimăceală, prinde glas: „mărturisescu-mă Ție cu câință, Domne, izbăvește-mă!”

Virtutea apropiindu-se mai tare de mine, îmi zice cu bunătate: „fii fără frică!.. Ți-e cunoscut păsurile tale... Voi fi mărturie pentru tine... Păcatul, deși uneori te-a biruit, dar și pe cel încredințat ție, pe căle Domnului l-ai călăuzit. Cu eel flămând adesea, pâinea ți-ai împărțit și văduva și orfanul la tine cu încredere ca la un tată au venit. Iar de păcate, ca de o lepră, de mult te-ai despărțit”... Apoi rumenindu-și fața, la strălucirea ei, păcatul își destramă și cele din urmă firicele de umbră, ca un fum care se stinge.

Acum sufletul meu ușurat, se saltă pe aripi nevăzute peste stelele cerului, pe câmpii înșorite. În scapăt se desprinde chipul Tatălui cereș, în zâmbetul pe buze, întinzând brațele spre mine: „Vino! De mult te aștept!”

Iar sufletul meu îmbătat de bucurie, se sbate și se desprinde, ca dintr'o găoace de lut și aleargă eu pașii zoriți, ca să primească dela Tatăl, arvuna ospățului nesfârșit, prin sărutul pe frunte al fiului Său regăsit...

Preot Ioan I. Muntiu

Mureș, Orașul Stalin și București, constituiți în Adunarea generală extraordinară a Statusului romano-catolic din R. P. Română, au adoptat o rezoluție în a cărei încheiere se spune:

„Adunarea Generală a Statusului, făcând uz de dreptul ei multiseclar, încredințează Consiliului Dirigent al Statusului datoria sfântă de a lua măsurile potrivite pentruca organele superioare bisericești ale celor două diocese, în spiritul celor de mai sus, să făurească fără întârziere încadrarea Bisericii în ordinea legală a Statului, răspunzând dorinței arzătoare a tuturor catolicilor iubitori de pace din țară”.

„Fiți implinitori ai cuvântului, nu numai ascultători”

Planul Cincinal

Tot ce vrem să fie de durată și cu efect, trebuie să fie făcut cu judecată temeinică. Cu atât mai mult pe teren gospodăresc, nu trebuie să lucrăm după inspirații momentane, fiindcă o mașină își are randamentul său prevăzut de acela care a construit-o, iar natura își are legile stabile.

Totuși, o mașină poate fi utilizată cu un folos mai mare, dacă este îngrijită bine și dacă muncitorul de lângă ea exploatează fiecare moment, evitând timpii morți și economisind materialul. Tot așa în natură putem scoate rezultate mai mari dacă o cunoaștem bine și dacă întrebăm la maximum puterea ei de producție, atât pe pământ, cât și sub pământ, în apă și în aer.

Toate acestea trebuie să fie făcute temeinic și după un plan bine chibzuit. Acest plan poate fi pentru o perioadă mai scurtă sau mai lungă, după cum societatea care îl pregătește este mai puțin sau mai mult pregătită și inzestrată cu mijloace de exploatare a naturii.

Republica noastră Populară a avut un plan economic de un an, care a dat rezultate bune și ne-a determinat să pășim la realizarea unui plan de mai lungă durată care cuprinde lucrări mai ample și de însemnătate economică mai mare.

Acest plan s'a făcut pe cinci ani și se numește „Planul Cincinal” al R. P. Române.

Planul Cincinal cuprinde toate ramurile de producție și urmează să fie susținut de toți muncitorii, manuali și intelectuali din R. P. R. fiindcă tinde la ridicarea nivelului de trai al tuturor.

Datoria muncitorului din industrie este ca să întrebuințeze la maximum timpul de muncă, îngrijind mașinile și economisind materialele. Datoria muncitorului agricol este ca să lucreze în

asa fel pământul, încât să dea recoltă îmbelșugată și de calitate superioară. Iar muncitorul intelectual la rândul său, va face economie de timp și materiale, folosind cunoștințele pe care le are, pentru lămurirea acelor care nu cunosc îndeajuns însemnătatea Planului de Stat.

Ca urmare pe lângă munca pe care o prestăm fiecare la locul nostru, avem datoria de a folosi orice ocazie, pentru instruirea acelor care nu înțeleg pe deplin rostul Planului nostru economic. La întruniri mai mici sau mai mari, la locul de muncă sau de recreiere, ori unde, până și în familie, trebuie să susținem necesitatea vitală pentru noi și pentru Republică, a împlinirii Planului Cincinal.

Să cunoască oricine că suntem convinși și însufleșiți de însemnătatea muncii noastre și că această muncă o îndeplinim cu avânt și cu încredere în viitor.

Împlinirea Planului înseamnă bogăție, mulțumire generală și bună înțelegere între oameni.

Dar împlinirea Planului este și o pavază față de dușmanii din afară. Planul de Stat, urmărind întărirea economică, pe baze socialiste, este garanția solidarității tuturor cetățenilor, în toate acțiunile, care privesc apărarea teritoriului și ca urmare, nimeni nu va îndrăzni să ridice mâna împotriva unei țări, în care toți muncesc cu drag și nimeni nu este nedreptățit.

Astfel privind lucrurile, trebuie să înțelegă oricine, că prin munca pentru împlinirea Planului de Stat, se construiește un viitor fericit copiilor noștri și că această muncă este o luptă eroică, care se dă de către toți cetățenii pentru apărarea Patriei, pentru pace.

Prot. Virgil Moldovan,
cons. referent, Oradea.

Nr. 1599/1951.

Comunicat Oficial

În conferința care a avut loc la Sibiu cu toți protopopii din cuprinsul Arhiepiscopiei, la 8 Martie a. c. s'au desbătut o serie de probleme duhovnicești, pastorale și administrative.

Aceste probleme pline de învățăminte, urmează a fi puse de către P. C. părinți protopopi la viitoarele conferințe preoțești, pentru a fi cunoscute de către întreaga noastră preoțime.

1. Preoțimea noastră să și intensifice îndatorirea de a predica. Predica noastră să nu aibă numai un conținut moralizator, ci să fie o predică Hristo-centrică, o predică vie și care să aducă sufletele în contact cu marile realități ale vieții religioase.

2. Preotul să lucreze după un plan. El trebuie să-și întocmească un program de activitate. Pentru a-l determina la aceasta vom introduce în mod obligatoriu purtarea ziarului pastoral.

3. Chemarea învățătoarească a Bisericii, va cuprinde și copiii și tineretul. Drept aceea preotul va depune toate silințele pentru a catehiza cu timp și fără de timp, copiii și tineretul.

4. Pentru conferințele preoțești lunare preoțimea noastră se va pregăti cât mai temeinic, purtând fiecare la zi caietul de schițe pentru predici și pentru predicile de catehizație și rezumatul studiilor publicate în revistele Sf. Sinod.

5. Preoțimea noastră va îmbrățișa cât mai mult Biblia, va face citire zi de zi din Vechiul și Noul Testament. Biblia este cartea de abilitare a preotului. Un preot care nu este un cititor fervent și un meditator al textelor biblice, se îndepartează de misiunea sa esențială.

6. Preoții, slujitori ai sfințelor taine, sunt datori la rândul lor să le practice. Îndemnăm duhovnicește C. noastră preoțime la o mărturisire mai frecventă, cel puțin de 4 ori pe an în cele 4 posturi.

Nr. 1725/151.

Comunicat

Înalt Prea Sfințitul Patriarh Justinian, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, București cu adresa Nr. 5916/1951, ne aduce la cunoștință cele ce urmează:

Conform Deciziei Patriarhale Nr. 157/1950, publicată în revista „Biserica Ortodoxă Română”, Nr. 7—9/1950, art. 11—15, toți pictorii bisericești cu studii de specialitate și cu autorizațiuni vechi, sunt obligați, pentru a obține o nouă autorizațiune de pictură bisericească, să dea un examen în fața Comisiunii de pictură bisericească.

Îtrucât vechile autorizațiuni s'au anulat, iar autorizațiuni provizorii nu se mai dau și ca urmare în campania anului acesta nu vor mai putea lucra decât pictorii cu autorizațiuni noi, am hotărât a se mai ține două sesiuni de examene: la 26 Martie și 9 Aprilie a. c.

Pentru a înlesni obținerea acestei autorizațiuni cu onoare Vă rugăm să binevoiți a da dispozițiuni de a se face cunoscut pictorilor din Eparhie, să se prezinte la unul din aceste examene, înscriindu-se din vreme.

Celor ce nu au unde locui în București, Sf. Patriarhie le pune la dispoziție locuință, pe timpul duratei examenelor (circa 7 zile).

Sibiu, 17 Martie 1951.

Consiliul arhiepiscopesc

„Cine nu muncește, nici să nu mănânce”

La conferințele preoțești toți preoții prezenți se vor împărtăși cu sfințele taine.

Sibiu, 13 Martie 1951.

† NICOLAE,
arhiepiscop și mitropolit

Nr. 2/1951.

Concurs

Pentru întregirea parohiei Racoș cu parohia atașată Mercheașa și filia Jimbor, se publică concurs cu termen de 31 zile dela publicarea în „Telegraful Român”.

I. Venitele împreunate cu acest post:

1. Diferența de salar dela parohie.
2. Salarul dela Stat.
3. Casă parohială în stare bună cu toate dependențele.
4. Stola uzitată în parohie.
5. Folosirea grădinei din jurul bisericii.

II. Îndatoriri:

1. Preotul este obligat să locuiască în parohia Mercheașa și să-și îndeplinească toate datorițele preoțești și pastorale (slujirea, predica și catehizația).

Cererile de concurs însoțite de acte și înlocușirea arhierescă de candidare, se vor înainta în termen Oficiului protopopesc al Raionului Racoș cu sediul în Cața.

Concurenții, cu încuviințarea prealabilă a Oficiului protopopesc, se vor prezenta în parohie într-o zi de Duminică sau sărbătoare pentru a servi, predica și face cunoștință cu credincioșii.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu Consiliul parohial din Mercheașa.

R. Ciocan,
protopop

Nr. 399/1951.

Concurs

Se publică concurs cu termen de 30 de zile dela apariția în „Telegraful Român” pentru completarea următoarelor parohii vacante din cuprinsul Eparhiei Clujului:

1. Bistrița II — Raion Bistrița.
2. Baia de Arieș — Raion Câmpeni.
3. Hășdate — Raion Gherla.
4. Sărata — Raion Gherla.
5. Strâmba — Raion Jibou.
6. Cicău — Raion Aiud.
7. Petreștii de sus — Raion Turda.

Doritorii îndreptățiți de a ocupa unul din posturile amintite, își vor înainta în termen cererile însoțite de actele legale Venerabilului Consiliu Eparhial din Cluj.

Cluj, din șed. dela 7 Martie 1951.

Din încredințarea P. S. Episcop
S. Truția, Vicar.

Șeful Serviciului
Indescifrabil

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante Lueriu de clasa II-a, cu filia Brâncovenesti, protopopiatul Reghin, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegr. Român”.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar ca întregire dela popor.
2. Casă parohială cu supraedificatele economice în bună stare, cu grădină pentru legume și pomet, în întindere de circa 600 st.
3. Folosința cimitirului vechiu cu fână și pomet, circa 1 jugăr.
4. Folosința ierbii din ograda bisericii și poamele.
5. Stolele obișnuite din parohie.

Preotul este îndatorat a face catehizarea cu tineretul din parohie, a face slujbele în Duminică și sărbători, a predica regulat și a face vecernie Sămbăta și Duminica.

Candidații la acest post vor avea a-și înainta cererile în termen la Oficiul protopopesc din Reghin și cu încuviințarea acestui Oficiu, având înlocușirea I. P. S. Sale, vor putea să se prezinte în parohie pentru a face cunoștință cu poporul.

Lueriu, la 4 Martie 1951.

În înțelegere cu Consiliul parohial
Chichernea Grigorie,
protopop